

SZÍNHÁZ

GARACZI LÁSZLÓ

IMOGA (kutyakomédia)

Mottó: Isten a logika pénze
(Marx)

FIGURÁK

ISTUGÉN, A HELYI KISKIRÁLY...
FÖLDI MÁSA, A HELYI KISKIRÁLYNÉ...
COBOR, A FÖKÖNYVELŐ, ILLETVE A
PÁRTTŰTŐ ELVGÖRÉNY...
IMOGA, A COBOR FIA...
OCELLA, A KOCSMÁROS...
TATUS, AZ OCELLA APJA, ILLETVE A SZE-
NILIS REZONÓR...
DORKA, AZ OCELLA LÁNYA, ILLETVE A
HELYBÉLI OFÉLIA...
HERR HERMAN } AZ ISTUGÉN NÉMET KAPCSOLATA
FRAU HERMAN } ROVARÜGYI ALAPON...
KUKÉRO BÁC SI, MINDENKI SZERETETT
TITKOSRENDŐRE...

Lezajlik a panzióban

I. KÖZJÁTÉK

Kocsmahelyiség. Szemben söntés- vagy bárpult, balra a bejárati ajtó, mellette ablak, jobbra másik ajtó a konyha felé. Egy lepedővel letakart „tereptárgy”, székek, asztalok. A falióra tanúsága szerint hat óra van, ám a jelenet során a mutatók nem mozdulnak. További instrukciók nélkül az elkövetkező közjátékokban: 9, 12, 15, 18, 21 és 24 órát fognak mutatni. Ugyancsak további részletező instrukciók nélkül a „figurák” egyfolytában vedelnek, valamint: a pergő ritmusú replikákat atmoszferikus csendészünetek szakítják meg. Az ablakon élesen betűz a fölkelő nap, Dorka révülten bámul a fénybe, kezében egy tányér vagy hamutartó

DORKA (gyöngye, reszkető hangon)

Ábrándos meddőhányók. Ne félj.
Az elején kezdődik a vége:
felvirrad nyugaton. A Jóisten
fehérepét csurgat a vérbe.

Fékcsikorgás, sietve eliszkol a konyhaajtón át. Belép Ocella a bejárati ajtón, bumfordi, melák ember, sörshordót gurít a pult mögé. Tölt magának egy kupicával, bekapcsolja a rádiót, az asztalra terítőket dob, felfúj egy színes úszógumit, majd a konyhába menet lehúzza a „tereptárgyról” a leplet, ami alatt Tatus ül vasutassapkában. Tatus kinyújtóztatja vén tagjait, és a rádió reggeli tornájára gimnasztikaimitációt ad elő a fotelban ülve

OCELLA (kintről) Élsz még, fater?

Tatus az ablakhoz csoszog, kitárja, mélyeket szippant a friss levegőből, harákol, kiköp, majd tenyerét használva szemellenzőnek, észrevesz valamit, bevágja az ablakot, az ajtót bereteszeli. Kutyaugatás, kopogtatnak

TATUS Zárva vagyunk! (Újabb kopogtatás) Nem vagyunk itthon!
OCELLA (bejön a konyhából) Jött valaki?
TATUS Nem. Nem.
OCELLA (kinyitja az ajtót, de nem lát senkit) Letöröm a kezedet.
TATUS Nem én voltam.

Ocella fenyegetően megindul Tatus felé

COBOR (megjelenik a konyhaajtóban) Szóval, így állunk.

Ocella a terítőket kezdi rendezgetni

Szép kis fogadtatás.
OCELLA (Tatus felé int) Ez csinálta.
TATUS Nem én voltam.
COBOR „Nem vagyunk itt, zárva vagyunk”? Kint meg az a mocskos dög szabadon garázdálkodik?
OCELLA Nem bánt senkit.
COBOR Nem?! (Felhúzza a nadrágszárát, véres harapásnyom)
És ez? Ez micsoda? Ocella! ... Bajok lesznek. Nagyon nagy bajok.
TATUS (eszélősen) Bárki bejöhet, bárki!
COBOR (megáll Ocella előtt) Mondd csak, Ocella, nem szoktál te félni néha?
OCELLA (lenéz rá) Nem szoktam. (Otthagyja)
COBOR Felidegeled az embert kora reggel?
OCELLA (Cobor alá tol egy széket) A szokásost?
COBOR (leülne, de aztán a fenekéhez kap) Ocella!
OCELLA (az úszógumit Cobor székére teszi) Így.
COBOR Még hogy zárva vagyunk. (Óvatosan aláereszkedik) Nagy bajok lesznek. De még mekkora bajocskák. Jaj! Egyre nagyobb és nagyobb bajocskák lesznek. És tudod, Ocella, hogy ki fogja mindegyiknek a levét meginni?
OCELLA (belátóan) Sejttem.
COBOR Sejti, sejti, sejtegeti. (Elővesz egy borítékot) Tudod, mi ez, Ocella?
OCELLA Nem tudom. Egy levél.
COBOR (titokzatosan) Ez? ... Nos, igen ... Ez egy levél.
OCELLA (megbűvölten) Ó. Hm. Mit írnak?
COBOR Lemossuk a gyalázatot. Először is te röpülsz.
OCELLA Én? (A pulton rendezkedik)
COBOR Nem hallod? Röpülni fogsz.
OCELLA De miért pont én?
TATUS (kárörvendően) Fakutya is kaphat szopornyicát.
COBOR (tajtékszik) Elég volt a kisdéd játékaidból, Ocella!
OCELLA (udvariasan elétesz egy pohár italt) Propurral vagy Béres-cseppel?
COBOR Mindenki röpülni fog! (Megfogja a poharat) Mi ez?
OCELLA A szokásos.
COBOR (a fény felé tartja) Mi ez, te gazember?
OCELLA Mi lenne? Lónyál. Propurt kérel bele vagy Béres-cseppet?
COBOR (elbizonytalanodik) Propur? Propurt szoktak beletenni?
OCELLA Az aranyér végett.
COBOR (folytott dühvel) Ezerszer megmondtam, hogy nem aranyér, hanem: *ülőidegzsába*.
OCELLA Lehet azt is mondani, csak semmi értelme.
COBOR Hülye vagy, Ocella! Adjál Béres-cseppet! Nem tudom, mi az a Propur.
OCELLA (a pulton keresgél, majd elbődül) Dorka! Hol a Béres-csepp?
COBOR (a levelet forgatja kezében, és mindentudón, keserűn mosolyog) Lesz itt nemulass! A Föld kifordul sarkaiból. És tudod, miért, Ocella?

OCELLA Nem tudom.

COBOR *(vésztől)* Ocella, te is lepaktáltál az ellenséggel. *(Dorka behozza a Béres-cseppet)* Gyere csak ide, lányom! *(Cobor meg akarja fogni Dorka karját, de az kimenekül)* A térdemen lovagoltat-
talak.

TATUS Én meg téged.

COBOR *(Ocellának)* Figyellek ám közben. Ne sajnáld!

Ocella a Béres-cseppes fiola egész tartalmát a „lónyalba” lötytyinti

TATUS *(énekel)* „Milyen helyes gyerek volt!”

OCELLA Egészségedre!

TATUS „Taknya-nyála egybefolyt.”

COBOR Te is beadta a derekad. Röpülni fogsz a pártfogóddal együtt.
Ha egyszer ezt az Istugént a kezem közé kaparintom...!

*Fékcsikorgás. Belép Istugén: elegáns, tekintélyt parancsoló, energi-
kus; másrészt: motorikus idegromcs, grimaszol, járkál, hadonászik*

ISTUGÉN Hermanék? Lejöttek? Cobor! Kora reggel itt vedelsz?
Nekem is! Ocella! Deci vodka!

COBOR *(gyökeres változáson megy keresztül, feláll)* Szeva.

ISTUGÉN Szeva. Mit iszol? Hermanék?

COBOR Ma még nem láttam őket.

ISTUGÉN Elcsaptam egy kutyát idejövöt.

COBOR Kocsi megsérült?

ISTUGÉN Meg se néztem. Szétreped a fejem. Az a kutya...

COBOR Igen?

ISTUGÉN Cobor, tudsz te ugatni?

COBOR Tessék?

ISTUGÉN Ugatni. Próbáld meg!

COBOR Nem tudok.

ISTUGÉN Kár. Az a kutya a megszólalásig hasonlított rád.

COBOR Nahát.

OCELLA *(kitölti a vodkát)* Kinyiffant?

ISTUGÉN Széttrencsíroztam. *(Bedobja a vodkát)* Cumvol! *(Cobor-
nak)* Pont így nézett a szemével. Kilógtak a belei. Na! Ez jólesett.
Ocella! Hermanék lejöttek már? *(Cobornak)* Te mit iszol?

COBOR Lónyalat Béres-cseppel.

ISTUGÉN *(a halántékát masszírozza)* Nagy életművész vagy te,
Cobor. Erre iszunk. Ocella. *(Nyújtja a poharát, és iszik)* Vemhes
szuka volt.

TATUS Mondok én teneked valamit.

ISTUGÉN Na mit, öreg?

TATUS Kóbor kutyák fogják fölnyalni a véredet.

Istugén felugrik, aztán legyint és visszaül

COBOR Mit képzelsz?

OCELLA Míg agyon nem verem.

ISTUGÉN Óreg, meddig élsz még?

TATUS Ameddig az ördög akarja.

ISTUGÉN Ne ijessz, Tatus, mert összeccsinálom magam.

COBOR Bolond lukból bolond szél fúj.

ISTUGÉN Ezt szépen mondtad. *(Kézét fog Coborral)* Hallom, rebesge-
tik, hogy jön az Imoga.

COBOR Rebesgetik.

ISTUGÉN Ki rebesgeti? *(Az ujjával dobol az asztalon)*

COBOR Mindenki. A bolgárkertészek. Egy sofőr mondta.

ISTUGÉN Ocella, nézd már meg a kocsimat, nincs-e rajta horpadás.
(Ocella el, Istugén a tarkóját masszírozza) Jaj, az agyam leszakad!
Mit is akartam? Bízna benne?

COBOR Várják, mint a Messiást.

ISTUGÉN Mit akarnak jobban: őt vagy az én fejemet?

COBOR *(rövid töprengés után)* Ha lehet, mind a kettőt.

ISTUGÉN Ó, mennyire unom. Adj egy cigit!

COBOR *(megkínálja)* Morognak a nyomorultak. Szemetes a búza,
ecetes a bor. Rosszak a sorozatok a kettesen.

ISTUGÉN Arról is én tehetek?

COBOR *(prófétai hevülettel)* A gazdaság gépezete nem felel a
kihívásokra, csak csattog magányosan. Olyan merevség ez, mely
egyáltalán nem zárja ki az impotenciát. De a legfenyegetőbb az,
hogy az egyszerű nép unatkozik.

ISTUGÉN Most mit csináljak? A kampányfőnököm felszívódott,
nyakamon a németek, a kisagyam egyfolytában hasogat, sőt, a
szelek is vernek, közben meg az ideji mesterkollektív olyan foghí-
jas, hogy szégyen és gyalázat. Te, Cobor, lejöttek már a Hermanék?

COBOR Nem. Kik? Ja, nem, nem... Unatkoznak! És ha a nép
unatkozik, előbb-utóbb vérfürdőt rendez.

ISTUGÉN Több szexböltöt kéne nyitni.

COBOR Azért unatkoznak, mert túlságosan jószívú vagy. Bölcs...

ISTUGÉN *(buzisan elhárítja)* Na, ne izélj!

COBOR Bölcs vagy és fáradt. És unalmas. Milyen érzés az a népnek,
hogy a vezére egy dögunalom? Egy életunt lepkegyűjtő?

ISTUGÉN Inszektológus! Nem mindegy.

COBOR Milyen az a népnek, ha a vezére egy tutyimutyi hóhér? Egy
vérszegény diktátor? Egy pipogya tömeggyilkos? Milyen az? Meg-
mondom: megalázó és vérlázító!... Egy karizmatikus balfék! Egy
senkiházi, egy zsebhítlér, egy népnúzó sótiszt...

ISTUGÉN *(az asztalra csap)* Kuss!... Nagyon beleéled magad.
(Fölpattan, és idegesen tölt magának)

TATUS *(felriad)* Kassák Lajos!

COBOR Változás kell! A nép azt szereti, ha finomul a kín.

ISTUGÉN Mit csinál a kín?

COBOR Finomul, durvul, finomul, durvul. Folyamatos átalakítás.

ISTUGÉN Micsoda idők! Zavarna, ha szellentének?

TATUS Már akartunk kérni rá.

ISTUGÉN Vonuljak nyugdíjba?

COBOR Harmonizálni kell az idő modern szellemével.

ISTUGÉN Adjam be a derekam?

COBOR Találjanak más balekot.

ISTUGÉN Te, Cobor, mi az, hogy sótiszt? Népnúzó sótiszt! Te már
egyáltalán nem félsz tőlem? Halljam, Cobor! Hozzád beszélek.
Visszaszívod, különben...

COBOR *(gyorsan)* Visszaszívom.

ISTUGÉN Mondd, te teljesen hülyének nézel engem?

COBOR Nem teljesen.

ISTUGÉN *(Cobor fülét tekeri)* Ha lemondok, utánam Imoga követke-
zik.

COBOR Talán. Egy időre. „Finomul, durvul, finomul, durvul.”

ISTUGÉN Ez tetszik neked. *(Ritmusra tekeri Cobor fülét)* „Finomul,
durvul, finomul, durvul.”... Apuci gondoskodik fiacskája jövőjé-
ről? Hm?... Mikorra jön?... Beszélj, mert letépek a füledet!

COBOR Lehet, hogy már itt is van.

ISTUGÉN *(körülnéz)* Itt van? Hol van?

TATUS Rajtunk a veszedelem.

COBOR *(mutatja a levelet)* Ma érkezik.

Istugén elengedi, Cobor iszik, és távozni készül. Bejön Ocella

ISTUGÉN Na, végre! Találtál valamit?

TATUS Kassák Lajos!

OCELLA Semmi. Kicsit véres a lökhárító. Meg a lámpabúra. Alvás.
Karosszéria. Motorháztető, sőt, még a szélvédő is.

ISTUGÉN Érdekes, fel se tűnt. Dodika?

OCELLA A kocsiiban alszik.

ISTUGÉN *(átöleli és kikíséri Cobort)* Cobor, Cobor, csak el ne bízd
magad.

COBOR Szeva.

ISTUGÉN Szeva. *(Rácsap a távozó Cobor fenekére)* Jó egy régi,
megbízható baráttal elcsevegni. *(Vad kutyaugatás, Istugén az
ablakból nézi a menekülő Cobort)* Sipirc!

TATUS Kassák Lajos azt üzent!

ISTUGÉN Jesszumpepi. *(Ocellának)* Jó a telefon?

*Ocella egy pohár vízbe csepegtet egy gyanús, fekete üvegből, és
Tatus elé teszi. Istugén a telefonnal bíbelődik, dolgavégezetlenül
visszajön*

TATUS Mi ez?

OCELLA Francia pezsgő. Igyad!

TATUS Műanyag pohárból francia pezsgőt?

OCELLA *(megragadja a nyakát)* Megiszod!

Tatus iszik, majd bemerevedik, szemei fennakadnak

ISTUGÉN Te, Ocella, megmérgezted a faterodat?

OCELLA Enyhe nyugtató.

ISTUGÉN Most meg a szívem szúr. Hermanék voltak már lenni?

OCELLA Nem.

ISTUGÉN A hátsó kertben láttam egy pompás, harántcsíkos pöször-
legyet. Ha sikerül elejteni, teljes a sorozatom. *(Kihúzza egy lepkehá-
lót a szekrény mögül, magasba tartja, mint egy zászlót)* Hegyibe!

(Távozik. Ocella tölt magának, de mikor inna, Istugén visszatoppan)
Ha jön az asszony, adjál neki bonbonmeggyet! Ma bal lábbal kelt. És nem tudod, hogy hol vagyok, értem? Nem is láttál. (Megint elindul kifelé, Ocella inna, Istugén az ajtóból visszafordul) Jó a telefon? (A lepkehálót Tatusnak támasztja)

OCELLA Tegnap jó volt.

ISTUGÉN (telefonál, közben az „ülőgumit” nézi) Tulajdonképpen mi baja ennek a szerencsétlen Cobornak?

OCELLA (leteszi a poharat) Aranyér.

ISTUGÉN Nem ezt szokta mondani.

OCELLA (nyomatékosan) Aranyér.

ISTUGÉN (a telefonba) Istugén vagyok. Istugén! A főtörzs? ... Imre-ce?! Szeva! Itt Istugén. Van egy kis balhé. Küldd ki a Kukerót a pesti gyorsához az Imoga elé ... Imoga! ... Megőrültél? A Vadnyugaton érzed magad? ... Nem, megverni se kell. Csak követni. Délután jelentést kérek. Még valami. Egy döglött kuvasz hever az úton a Farkasdűlőnél. Takaríttassátok el. Nem érdekel, hogyan. (Lecsapja) Ezekkel vagyok körülveve. (Ocellának, aki félig háttal a poharát emeli) Ocella! (Ocella kelleetlenül megfordul) Akkor ahogy megbeszéltük. (Főlkapja a lepkehálót, és távozik)

2. KÖZJÁTÉK

Földi Mása egy különös kalappal a fején éppen felhajt egy pohárka bonbonmeggyet, Ocella szolgálatkészen utánatölt. Dorka a pultnál mosogat, Tatus letakarva

FÖLDI MÁSA (részeg affektálással) Le akarsz itatni?

OCELLA Egyszer élünk.

FÖLDI MÁSA Szegény Istugén, kezdődik a haddelhadd.

OCELLA A kertészek utálják a legjobban.

FÖLDI MÁSA Gondolod, az Imogát majd megszeretik?

DORKA (elejt egy tányért) Bocsánat.

OCELLA Miért nem figyelsz oda?

DORKA Bocsánat.

FÖLDI MÁSA Valamitől megijedt.

DORKA Kicsúszott a kezemből. (Takarít)

OCELLA Mert mindig máson jár az eszed.

FÖLDI MÁSA Szerelmes.

OCELLA Szíjat hasítok a hátadból.

FÖLDI MÁSA Egy kis tavaszi zsongás.

OCELLA Takarodj a konyhába! (Dorka el)

FÖLDI MÁSA Mindenkinek van egy álma.

OCELLA Azt én jobban tudom, mi van neki.

FÖLDI MÁSA Félsz, hogy elmegy. Aranyat ér neked ez a lány.

OCELLA A kettős műszakot megszokta és megszerette.

FÖLDI MÁSA Aljas vagy, de jól áll neked.

OCELLA (iszik) Tudja, Másenyka, egy apának is lehet szive.

FÖLDI MÁSA (hisztérikusan felsikolt) Nem vagyok Másenyka! Ennyit nem tudsz megjegyezni?

OCELLA De hát akkor ... minek nevezelek?

FÖLDI MÁSA Mása!

OCELLA Mása.

FÖLDI MÁSA Ez a rendes nevem.

OCELLA Nem szégyen az. Semmi se lehet tökéletes. Kivéve ezt a kalapot. Ez nagyon szép.

FÖLDI MÁSA Na, ne mafláskodjál, Ocella. Németek lejöttek már?

OCELLA Annyit tudok, hogy a Herman hajnalban szalonkalesre ment az Istugénnel.

FÖLDI MÁSA Vaddisznóra mentek, Istugén pedig jelenleg harántcsíkos pöszörlegyre vadászik a hátsó kertben.

OCELLA Puff neki.

FÖLDI MÁSA Különben minden stimmel. (Malíciával) Nagyon-nagyon-nagyon rosszul állunk pöszörlegyből. A zengő húslégyről és a veresszárnyú pöcsikről nem is beszéllek.

OCELLA Hajjaj!

FÖLDI MÁSA Istugén szerint elszaporodtak idén a békák és a fecskék – így a legyek két tűz közé kerültek.

OCELLA De még mennyire.

FÖLDI MÁSA Felborult az ökológiai egyensúly.

OCELLA Hát, kérem, az már teljesen fel van borulva.

Ocella közben fölemel és kivisz egy söröshordót, kidagadnak az izmok, liheg, nadrágja lecsúszik a hasán – mindettől Földi Mása valamiképp elbizonytalanodik

FÖLDI MÁSA Mondd csak, Ocella, az asszonyról semmi hír?

OCELLA Ott az üveg, tölts magadnak!

FÖLDI MÁSA Kérdeztem valamit.

OCELLA Hagyjuk ezt!

FÖLDI MÁSA (megfogja a kezét) Ne makrancoskodj. Mi van veled?

OCELLA Jobb a múltat nem bolygatni.

FÖLDI MÁSA (kérlelőleg) Na ...

OCELLA Elkallódt.

FÖLDI MÁSA (simogatja) Szegény kis Ocella, kis bogárkám. Elkallódt neki a felesége.

OCELLA A Coboré is elment. A nő elmegy.

FÖLDI MÁSA Olyan jó így kettesben.

Összesimulnának, de hátuk mögött a letakart Tatus kárörvendő vihogásban tör ki, mely asztmatikus hörgésbe fullad. Szétrebbenek

OCELLA (lerántja a lepedőt, és újabb „koktélt” készít Tatusnak) Elhallgatsz, nyomorult? (Odaadja a poharat) Fenéki.

FÖLDI MÁSA Mi az?

OCELLA Csukamájolaj.

TATUS (líhegve) Én még most is tudnék, te meg már akkor se tudtál.

FÖLDI MÁSA Mit beszél?

OCELLA Csak úgy kotyog magában.

TATUS (szavalni kezd) A feleséged parázna, a pártházban cicázna ... (Nem tudja folytatni, görcsbe rándul)

FÖLDI MÁSA Milyen öreg ez már.

OCELLA Nem bír elpatkolni.

FÖLDI MÁSA (tölt Ocellának, és hozzábújik) Úgy hallottam, a fűszerral szökött meg.

OCELLA Az a baj, hogy keveset vertem.

FÖLDI MÁSA (a muszklikat tapogatja) Pedig te annyira erős vagy.

OCELLA Annyira azért nem.

Belép Istugén, egy pöszörlegyet tart diadallal a magasba, másik kezében a lepkeháló

FÖLDI MÁSA Éppen jókor. Légy! üdvözölve.

ISTUGÉN Vagy én, vagy ő: egyikünknek pusztulnia kellett!

OCELLA Mit iszol?

ISTUGÉN Háh! Whiskyt!

FÖLDI MÁSA (aggódva) Fejed nem fáj, Istugén?

ISTUGÉN Egy Istugén mindent elvisel, kivéve, ha gyáva kojotnak nevezik. (Karjait a magasba lendíti) Az élet császára!

Atmoszféra. A rádió elnémul, kintről kísérteties kutyavonítás, távoli vonatfüty. Félálomban hallgatóznak

OCELLA (suttog) A pesti gyors.

FÖLDI MÁSA Hogy vonyít az Amigó.

TATUS Hagyd már abba, ez iszonyú.

Megszólal a rádió, felélénkülnek

FÖLDI MÁSA Hol a Dodika?

ISTUGÉN Kint játszik az udvaron. Elcsaptunk egy kóbor kutyát idefelé.

FÖLDI MÁSA Kicsi szentem, biztos nagyon megrémült.

ISTUGÉN Éppenséggel nem mutatta.

FÖLDI MÁSA Nem szólt semmit?

ISTUGÉN De. Azt, hogy: „Ollé!”

OCELLA Apja fia.

Tatus a lepedő alól sátánian felkacag

ISTUGÉN Hallottad? Jön az Imoga. Ocella, adjál inni! Jöjjön csak, állunk elébe. (A legyet Földi Mása orra alá dugja) Szép kis hizott, nyár végi példány.

FÖLDI MÁSA Guszta.

ISTUGÉN El se meséltem, hajnalban kis híján végzett velem egy kétmázsás bestia.

FÖLDI MÁSA Mindig ilyeneket csinálsz.

ISTUGÉN (a légynek csücsörítve) Ne kalimpálg, picikém, mert kitépem a lábacskádat.

OCELLA (a pult mögül) Nincs whisky. (Kikiált.) Dorka, hozzál be egy üveg vodkát!

ISTUGÉN Miért nincs soha whisky?

FÖLDI MÁSA Mi volt azzal a bestiával?

Dorka behozza a vodkát, Istugén elé teszi, aztán Ocella szótlan instrukciójára mosogatni kezd

ISTUGÉN Hát, az úgy volt, hogy ülünk a lesen, egyszer csak nagy csörtetés hallatszik a bokorból. Herman azt mondja, felesége hozza a früstököt. Te, mondd neki, feleséged mindig rőfögve szervírozza teneked a reggelit? De akkor már üget felénk a kétmázsás dög, agyarát csattogatva.

FÖLDI MÁSA Úristen, nem ijedtél meg?

ISTUGÉN Én??? ... De.

FÖLDI MÁSA S aztán?

ISTUGÉN Iszkiri föl a fára.

FÖLDI MÁSA S aztán?

ISTUGÉN Ott dagonyázott a fa alatt egy pocsettában órákon keresztül.

FÖLDI MÁSA S aztán?

ISTUGÉN Aztán meglátta, hogy jön a Herman felesége.

FÖLDI MÁSA Úristen! S aztán?

ISTUGÉN Visítva elhordta az irháját.

FÖLDI MÁSA Te, Istugén, miért nem löttétek agyon?

ISTUGÉN Kicsodát?

FÖLDI MÁSA Hát a kétmázsás bestiát.

ISTUGÉN *(megvető és hamiskás mosollyal Ocellának)* Tipikusan ostoba női kérdés. Mert a puskákat el kellett dobni, hogy fel tudjunk mászni a fára.

FÖLDI MÁSA Jaj, te, Istugén, te egy igazi hős vagy. Reggel a vadkan, most meg ez a pöszörlégy! Ha ezt a Dodikának elmeséljük!

OCELLA Egy vemhes kutyával is végzett reggel.

FÖLDI MÁSA Te, te vadászisten! Te Nimród!

ISTUGÉN Hanem van egy kis probléma.

FÖLDI MÁSA Megoldjuk.

ISTUGÉN A Herman nőt akar.

FÖLDI MÁSA Ott van neki az ő kedves kis rőfögős felesége.

ISTUGÉN De neki egy tűzrőlpattant magyar menyecske kell. Egy „Piroschká”.

FÖLDI MÁSA Kényes ügy. Főleg így a kampány közepén.

ISTUGÉN Kényes. Van egy Algopyrined? Szétmegy a fejem. Ocella, nem járt itt a titkosrendőr?

OCELLA Ma még nem láttam. *(Az ajtóhoz megy, és nagy hangon kikiált)* Hé, emberek! Láttá valaki a titkosrendőrt? *(Visszafordul)* Nem látták.

Közben Földi Mása ad egy pirulát Istugénnek

ISTUGÉN Ragaszkodik hozzá, hogy Piroska legyen.

FÖLDI MÁSA Mondd meg neki, nincs Piroska.

ISTUGÉN Megígérte, küld csomagban német szitakötőt. Meg intim dezodort.

FÖLDI MÁSA Mindjárt elájulok.

ISTUGÉN Meg légyészeti szakkönyveket. A német légy izmos, céltudatos, pedáns és tanulékony. Azt is mondta, küld eredeti sváb svábbogarat. Lehet, hogy ráállok a svábbogárra.

FÖLDI MÁSA Van egy ötletem. Dorka, menj ki, etesd meg az állatokat!

DORKA Állatokat?

FÖLDI MÁSA Mit tudom én. Nézd meg, mit csinál a Dodika!

OCELLA Adjál inni az Amigónak!

Dorka fölvesz a földről egy tálat, és kimegy. Földi Mása sokatmondóan int a fejével utána, de a többiek nem értik

FÖLDI MÁSA Mit bámulsz? Hát a Dorka.

ISTUGÉN A Dorka?

OCELLA A Dorka?!

ISTUGÉN A Dorka...

FÖLDI MÁSA A Dorka.

OCELLA Azt nem lehet.

ISTUGÉN Mi az, hogy nem lehet?

OCELLA Miért pont ő?

ISTUGÉN *(Földi Másának)* Gondolod, hogy a Dorka eléggé tűzrőlpattant?

FÖLDI MÁSA De még mennyire.

ISTUGÉN De nem Piroska.

FÖLDI MÁSA Majd kipirosodik.

ISTUGÉN Mása, te egy zseni vagy.

FÖLDI MÁSA A Hermannak teljesen mindegy. Luk-luk, csak ne legyen benne lódarázs.

ISTUGÉN *(elréved)* Lódarázs? *(A legyet nézi az ujjai között)* Micsoda hagymázás ötlet.

OCELLA Nem lehetne valaki más? Nem szeretem a német ügyfeleket.

FÖLDI MÁSA Te pontosan azt szereted, amit mi szeretünk.

ISTUGÉN Úgy látom, vissza akarsz kerülni a tejkombinátba.

FÖLDI MÁSA Három műszak.

ISTUGÉN Rád uszítom a bolgárkertészeket.

FÖLDI MÁSA *(morfondírozik)* Óvatosan kell vele beszélni.

ISTUGÉN Kivel?

FÖLDI MÁSA A „Piroskával”.

OCELLA Nem lesz könnyű.

ISTUGÉN Majd én kézbe veszem ezt az ügyet.

FÖLDI MÁSA Vigyázz! Szerelmes Imogába. Hol van most a Herman?

ISTUGÉN Ledől egyet szusszanni.

TATUS *(lehúzza magáról a lepedőt)* Segítség!

OCELLA Mi kell?

TATUS Pisilni kell, az kell.

OCELLA Mikor szünsz már meg? *(Kitámogatja)*

TATUS Az ember nem víztorony.

ISTUGÉN *(föl-alá járkal)* A Dorka jó lesz.

FÖLDI MÁSA Milyen okos a te kis feleséged? *(Aját odacsücsöríti pusziért, Istugén kényszeredetten megcsókolja, mire az felmordul, és magához rántja)* Istugén! Olyan meztelen a szád, a nyakad! Az orrod! A hajad! *(Istugén enyhén kopaszodik)* Olyan meztelen vagy, Istugén. *(Földi Mása kalapja leesik a dulakodásban)*

ISTUGÉN *(kétségbeesetten tartja el magától a pöszörlegyet, a lepkehálót elejti)* A légy! A légy! *(Kimenekül, Földi Mása utána)*

3. KÖZJÁTÉK

Imoga a helyiség előterében áll, mellette a bőrdöngye. Hirtelen megvénült vonások. Fölveszi, megnézi Földi Mása kalapját, majd az asztalra ejti. A lepkehálót csak a lábával tolja odébb. Megszólal a telefon, mozdulatlanul áll tovább, a közönséget nézi. Bejön Dorka, meglátja Imogát, kezét a szája elé kapja, és kiszalad. Ocella érkezik a másik oldalról, enyhén dülöngélve

OCELLA *(fölveszi a telefont)* Igen. *(Körülnéz)* Nincs itt... Kicsoda?... Szeval itt Ocella. Az előbb még itt voltak... Átadom; „Eltűnt az Imoga, de lehet, hogy meg se jött...” Ez lenne a legjobb. Kinek hiányzik?... Jó, jó. Szeva. *(Leteszi. Imogának)* Kit keres?

IMOGA Téged, Ocella.

OCELLA Imoga?

IMOGA *(a pulthoz lép, és fölemel egy poharat)* Hogy van ez a pohár elmosogatva?

OCELLA *(megnézi, vigyorog)* Ragyásan.

IMOGA Ragyásan.

OCELLA Imoga! Szeva! *(Meg akarja ölelni, de az elhárítja, farkasszemet néznek)* Tudod mit? *(A pohárra mutat)* Lehet, hogy bele is köptem. *(A pult mögé megy, tesz-vesz, bekapcsolja a rádiót)* Kérsz valamit?

IMOGA Kérek.

TATUS *(a lepedő alól)* Gyilkos.

OCELLA Melyikkel jöttél?

IMOGA Délivel.

OCELLA Sört?

IMOGA Legyen.

OCELLA Egyenesen idejöttél?

ISTUGÉN Alig tudtam átvergődni a tömegen. Valaki megsérült. Azt hiszem, a Kukéro. Még mindig ő a...

OCELLA Ó.

IMOGA Tudtátok, hogy jövök.

OCELLA Anyád megírta.

IMOGA Na persze. Adjál pálinkát is! Beszélni akarok veled.

OCELLA Mondjad! *(Kiszolgálja)*

IMOGA *(hidegen)* Pénz kell.

OCELLA Pénz? Mennyi?

IMOGA Százezer.

OCELLA Ne röhögtesd, mert cserepes a szám.

IMOGA Jól járnál te is.

OCELLA Mire kell?

IMOGA Kell.

OCELLA Miért nem kérsz apádtól?

IMOGA Nincs apám.
OCELLA Nekem meg pénzem nincs.
IMOGA Hazudsz.

Kutyaugatás

OCELLA (*kinéz az ablakon*) Épp itt jön, és egész élethű.
COBOR (*belép, nadrágszára leszakítva, lábikráját tapogatja*) Átkozott dög. (*Észreveszi Imogát, széttárja karjait*) Fiam! (*Megpróbálja üdvözölni, de Imoga elhárítja*) Vártalak az állomáson.
IMOGA Aztán idejöttél. Jó a szimatod.
COBOR Megéreztem. Ocella! (*A székre mutat, Ocella hozza az ülógumit*) Azonnal cselekednünk kell! Ocella, menj ki most egy kicsit, jó? Családi ügyek.

Ocella megfog egy hordót, és kigurítja a konyha felé

COBOR Most elkapjuk a grabancát. A kertészekkel mindenben meg-
egyeztem. Téged akarnak.
IMOGA Tessék?
COBOR Elegük van. Sose volt még ilyen rossz.
IMOGA A semminél a rossz is jobb.
COBOR Fiam! A nép csak a hívó szóra vár.
IMOGA A nép kompromittálta magát. A nép ezer éve be van tiltva.
COBOR Nem értelek. Gyűlölök Istugént. Te vagy a szerencsecsillag.
IMOGA Istugén. Mindig csak Istugén.
COBOR Mióta szívja a vérünket! De most ütött az utolsó órája. És te fogod a népet harcra tüzelni.
IMOGA Nincs nekik mit mondanom.
COBOR Dehogyanisem. Haza és haladás.
IMOGA Az győz, akinél olcsóbb a bor a bűfében.
COBOR Lesz bor. Azzal te ne törődj! Pénz nem számít!
IMOGA Honnan van teneked pénzed?
COBOR Van. Most megyek, nem akarok Istugénnel összefutni. Reggel csúnyán leszedtem róla a keresztvizet.
IMOGA Van egy cigid?
COBOR Szimfi jó lesz?
IMOGA Jó, persze, ha nincs más.
COBOR Tűz?
IMOGA Azt is a vonaton hagytam.
COBOR (*tűzet ad*) Később visszajövök, és megbeszéljük a részleteket.
(E)

Imoga a pult mögé megy italért. A belépő Dorka nem veszi észre, a bőröndhöz megy, leguggol és megsimogatja. Imoga leteszi a poharat a pultra, Dorka felugrik

DORKA Jaj, Istenem!
IMOGA Ne félj, én vagyok!
DORKA Úgy megijedtem! Megyek mosogatni.
IMOGA Nem is köszönsz? (*A reszkető lányhoz megy, és szertartásosan megcsókolja*)
DORKA (*szájra tett kézzel hátrál*) Nagyon sok a dolgom.
IMOGA Akkor eredj!
DORKA (*az ajtóban visszafordul, és Imogát nézi*) Milyen szép vagy.
IMOGA Ne csacsiskodj!
DORKA Láttalak álomban. Tudtam, hogy jössz.
IMOGA Sose fog benőni a fejed lágya.
DORKA Annyira félek éjjel. Nem is alszok.
IMOGA Hozzá lehet szokni.
DORKA Apa nem hagyja, hogy égessem a lámpát.
IMOGA (*odamegy hozzá*) Sápadt vagy.

Az ajtóban megjelenik Földi Mása

DORKA Szörnyű sötét tud lenni.
FÖLDI MÁSA Apád égen-földön keres. (*Dorka el*) A kis penészvirág. (*Imogát mustrálja, részeg*) Hát itt vagy, apafej. (*Észreveszi a kalapját az asztalon, és fölteszi a fejére*)
IMOGA (*Dorka után bámul, aztán*) Itt vagyok. (*A vodkásüveggel az asztalhoz ül, a bőröndöt közelebb húzza*)
FÖLDI MÁSA (*odaül*) Hosszú volt az út? Éhes vagy?
IMOGA Nem.

Hallgatnak

FÖLDI MÁSA Mi nem?
IMOGA Egyik se.

Hallgatnak

FÖLDI MÁSA (*hisztérikusan*) És? Mi újság?
IMOGA Semmi különös.
FÖLDI MÁSA Végleg jöttél?
IMOGA Attól függ.
FÖLDI MÁSA Apád Istugén ellen bujtogatja az embereket.
IMOGA Mindenki olyan ellenséget kap, amelyet megérdemel.
FÖLDI MÁSA Ugyan már! A Cobor mint ellenség! (*Megpaskolja Imoga arcát, aki sikertelenül próbál elhajolni*) Te. Buta.
IMOGA A gyerek?
FÖLDI MÁSA Hát persze, ez érdekel! Köszöni szépen, jól van. Most járja a másodikat másodsor... Miért, baj? Az első sikerült elsőre. Tudod, a tanárok errefelé mind szadisták. (*Éles hangon*) Meg aztán az apja nem sokat törődik vele.
IMOGA (*ugyanúgy*) Mert lefoglalják a közügyek, nemdebár? Az állandó vendégjárás. A németek.
FÖLDI MÁSA (*ledobja a kalapját*) Jaj, ha tudnád, mennyire elegendem van! (*Iszik*) Most is a rovarokkal kérkedik a hátsó kertben. De már tökrészeg.
IMOGA A rovarok!
FÖLDI MÁSA Most már ideje nagy részét a rovaroknak szenteli.
IMOGA (*ábrándos nosztalgiával*) Ó, azok a süvítő fémdongók, pazar pöcsikék az eperfa alatt, a törös darazsak és a szitakötők, az ártatlan poszméhek és a gyilkos lódarazsak, a kőszalegyek és a marhaböglyök! (*Más hangon*) Tíz fillért adott darabjáért.
FÖLDI MÁSA A gavallér természete.
IMOGA Daliás idők... És legalább szép a gyerek?
FÖLDI MÁSA (*keresi a szót*) Dekoratív. Kint játszik az Amigóval.
IMOGA Akkor láttam. Nem hasonlít rám.
FÖLDI MÁSA (*közel hajol*) De még kevésbé Istugénre. (*Belekapaszkodik Imoga karjába*)
IMOGA Mit akarsz?
FÖLDI MÁSA Olyan jó az illatod! (*Kigombolja Imoga ingét*)
IMOGA Ennek semmi értelme.
FÖLDI MÁSA (*észreveszi az ajtóban megjelenő Dorkát, de tovább szagolgatja Imogát*) Mutasd magad! Nem bántalak. (*Szemérmetlenül fogdossa*) Te, te kiskakas, jó lesz, meglátod, mint akkor...
IMOGA (*lerázza*) Nem itt.
FÖLDI MÁSA Á, Dorka! Jó, hogy jössz. (*Imogának*) Biztos megéhez-tél. (*Dorkának*) Csinálj Imogának rántottát! Hat tojásból. Nem. Tízből. Eredj! Mit bámulsz? Menj már! (*Dorka félajultan el, Földi Mása újra Imogához lát*)
IMOGA Nem itt és nem most.
FÖLDI MÁSA Akkor nem ezt mondtad.

Hermanék nagy belépője. Tiroli nadrág, térdzokni, túrabakancs, vadászkalap, hatalmas hátizsákok. Frau Herman lehet férfi színész. Dalra fakadnak: „A vadrózsát” fújják németül operaénekesi színvonalon, két szólamban, kánonban, cifrázva, tercelve, modulálva stb. Mikor befejezik, meghajolnak, egy üres asztalhoz telepednek, himzett hátizsájukból roppant méretű, díszes söröskrigliket húznak elő, és az asztalra csapják

HERMANÉK (*egyszerre*) Ájn bír!

4. KÖZJÁTÉK

Hermanék az asztalra borulva alszanak, kezükben a söröskriglikkel. Mintha enyhe földrengés mozdította volna el a berendezési tárgyaikat. Imoga bőröndje nyitva, de háttal a nézőtérnek. Öblös kutyaugatás, Imoga ront be az ajtón, nyomában Cobor

IMOGA Nem azért jöttem, hogy veletek szórakozzak. Adj pénzt, és már itt se vagyok.
COBOR Nem mehetsz el.
IMOGA Bármit megtehetek. (*Leroskad a székbe, és tölt*)
COBOR Minek az a pénz teneked?
IMOGA Azért kell, mert szeretem a pénzt.
COBOR Ezt tanultad odafönn?
IMOGA A mesterek csak attól óvtak, ne hagyjam az életerőm kivérezni.

COBOR *(megvetően nézi a flegmán ülő, részeg Imogát)* Sikerült.
IMOGA Az életerő megőrzésének egyetlen módja az életerő féktelen pazarlása.
COBOR Tőlem egy fillért se kapsz.
IMOGA Akkor kapok mástól.
COBOR Egy lyukas garast, egy árva petákokat sem.

Atmoszféra

TATUS *(lehúzza magáról a lepedőt)* Szomjas vagyok.
IMOGA *(fölvész egy kést, és Tatus fölébe suttogja)* Hasítsd föl a bőrd, és szopd ki saját véred! *(Odaadja a kést, Tatus elhajítja)*
COBOR Beszéljünk értelmesen!
IMOGA Értelmesen megmondtam: pénzt akarok.
COBOR Adok pénzt, és itt maradsz.
IMOGA Nem. Adsz pénzt, és elmegyek.
COBOR *(feláll)* Kitagadlak. Nem vagy a fiam többé.
IMOGA *Nem is voltam sohase.*
TATUS Szomjas vagyok, nagyon szomjas.
COBOR Ezer ördög. Neked semmi se szent?
IMOGA *(az ajtóból visszafordul)* Nem vagy az apám többé. Ha az apám akarsz lenni, fizess meg! Potom százezer! *(El)*
COBOR Az ég szakadjon rád. *(Utánamegy)* Imoga!

Ugatás, Cobor kiabál, Tatus tölt magának, és bemerevedik. Dorka idáig a konyhaajtó mögül hallgatózott, most beszalad, és az ablakból néz utánuk. Nyomában Istugén jelenik meg, fölveszi a lepkehálót a földről, és leül az egyik asztalhoz. Dorka kisurranna

ISTUGÉN Hoznál nekem egy barna kólát?
DORKA Igen.
ISTUGÉN Meg egy deci rumot. Te mit iszol?
DORKA Köszönöm, semmit.
ISTUGÉN Ne sértsél meg. Igyál velem valamit! Igyál egy Camparit! *(Tatusra)* Miért néz ez így? Terítsd le, lányom!
DORKA Nincs Campari. *(Leteríti Tatus)*
ISTUGÉN Akkor bonbonmeggyet.
DORKA Nem szeretem. *(Kiszolgálja Istugént)*
ISTUGÉN Ne csináld ezt, mert nagyon megharagszom.
DORKA Nekem most már mennem kell.
ISTUGÉN Ide ülsz, szépen! *(Meg akarja fogni, Dorka nem hagyja, de leül az asztal túloldalán)* Nem bántalak, na. *(Csönd)* Jól vagy, Dorka?
DORKA Jól.
ISTUGÉN Elvagy, mint télen a befőtt, mi? *(Dorka nem nevet, Istugén iszik)* Apád nehéz természet, de arany a szíve. *(Dorka maga elé néz)* Úgy élünk itt, mint egy nagy család... Vannak kisebb súrlódások, de azért megy a székér. Csak ne hasogatna úgy a fejem. *(A halántékát dörzsöli)* Mit is akartam? Ja. Megkérlek egy szíveségre. Lenne valaki. Érted? Valutában fizet.
DORKA *(fölkáll)* Mennem kell!
ISTUGÉN Itt maradsz!
DORKA Nem akarom.
ISTUGÉN Azt mondtam, hogy itt maradsz! *(A lepkehálóval elkapja Dorka fejét)*
DORKA Nem szabad.
ISTUGÉN *(húzza magához)* És ha szabad tudnom, miért nem szabad? *(Dorka az arcát tenyerébe temeti)* Senki nem fogja megtudni... Abba esel bele, akibe akarsz, de ez most mindennél fontosabb. Mondhatni, államérdék. *(Át akarja ölelni Dorkát, de az ellöki, kiszabadul és elrohan)* Ez megőrült... Az Imogát is éppen most ette ide a rosseb. *(Iszik)*

Megjelenik Imoga az ajtóban, nézik egymást

IMOGA Itt maradt a bőrdöm.
ISTUGÉN Szeva.
IMOGA Szeva.
ISTUGÉN Jó színben vagy. Hánytál? Kérsz piát? *(A pulthoz megy)* Nincsen whisky. Tudod, ez nem egy világváros, csak egy kis porfészek. Vodka, rum, barack, cseresznye, kevert, bonbonmeggy.
IMOGA Konyak.
ISTUGÉN Konyak! Az is van.
IMOGA Brandy Alexander.
ISTUGÉN Kommersz brandy van. Issza, nem issza, nem kap mást.
IMOGA Brandy Alexander, az konyak tejjel.

ISTUGÉN Meg akarod mérgezni magad? *(A hűtőben kotorászik)* Tejföl nem jó? Nincs tej. Keverd össze lónyállal!
IMOGA Mivel?
ISTUGÉN Lónyál. Barna kóla.
IMOGA Kommersz konyak lónyállal. Az jó lesz.
ISTUGÉN *(kihozza az italt)* Apád úgy vár, mint a Messiást.
IMOGA Nincsen apám.
ISTUGÉN *(óvatosan)* Én se lennék büszke rá. Mit szenved ezzel az üldödeg...
IMOGA Aranyér.
ISTUGÉN Na igen. Igyunk! Cumvol!
IMOGA Cumvol. *(Isznak)* Igyunk még egyet! *(Tölt)*
ISTUGÉN Igyunk! Prosztata!
IMOGA Prosztata!
IMOGA *(a fejére bök)* Nem fog megártani?
ISTUGÉN Ugyan.
IMOGA Akkor mi lenne, ha...
ISTUGÉN Igen?
IMOGA Ha innánk még egyet.
ISTUGÉN Jó ötlet. *(Tölt, fölemeli a poharát. Imoga feszülten várja, hogy mit fog mondani)* Egészségedre!
IMOGA *(rávágja)* Egészségedre!
ISTUGÉN Ökör iszik magában.
IMOGA Ökör. Hanem, mi hír a határban?
ISTUGÉN Gólyahír.
IMOGA ...Magzik már a tengeri, egyelik a fuszulykát?
ISTUGÉN A fuszulykát? Azt igen, azt egyelik.
IMOGA És... ő... csattognak a csebelyők a pitymállatban? Dukkózzák a gébicsek a venyigét?
ISTUGÉN Dukkózzák, hogyne. Hetek óta éjjel-nappal dukkóznak a gébicsek.
IMOGA Hát ennek örülök.
ISTUGÉN Ennek lehet is. *(Belérug Imoga bőrdöndjébe)* Mit hoztál?
IMOGA Bőrdönt.
ISTUGÉN De mi van benne?
IMOGA Cumó.
ISTUGÉN Jól el lehet veled diskurálni, ezt szeretem benned.
IMOGA Fifikáért nem megyek a patikába.
ISTUGÉN Erre iszunk. *(Tölt)*

Mindketten magasba tartják a poharat

IMOGA és ISTUGÉN *(egyszerre)* Nazdaróviem. *(Isznak)*
IMOGA Kérek tőled valamit.
ISTUGÉN Bármit, ami emberileg lehetséges.
IMOGA A régi szép időkre gondolva.
ISTUGÉN Most megfoglalt, te kis ravasz!
IMOGA Mikor a térdeden lovagoltattál.
ISTUGÉN Erre speciel nem emlékszem, de jól hangzik.
IMOGA Pénz kell.
ISTUGÉN Gondoltam. Adósság? Momentán nincsen pénzem. Hatalmam van, de pénzem nincs. Nem akarsz inkább hatalmat?
IMOGA Most nem.
ISTUGÉN Mennyi kéne?
IMOGA Százezer.
ISTUGÉN Te meg vagy örülve! Ennyi pénz nincs is a világon. Mikorra kell?
IMOGA Azonnalra.
ISTUGÉN Mégis: mire?
IMOGA Arra, hogy megszeresselek, mert kérdés nélkül adsz.
ISTUGÉN A szépségemért szeress, ne a pénzemért. *(Ordenárén röhög)*
IMOGA Nem lesz könnyű.
ISTUGÉN A térdemen lovagoltattalak.
IMOGA Te itt egyfajta helyi kiskirály lettél, ha nem tévedek.
ISTUGÉN *(legyint)* Ugyan. A zöld húslegyek kipusztulnak, az arany-szemű pöcsiknek irmagja se marad, én meg itten veletek vacakolok.
IMOGA Ha adsz pénzt, kiütlek a nyeregből. Akár börtönbe is juttatlak.
ISTUGÉN Tudtam, hogy rád számíthatok.
IMOGA Áll az alku?
ISTUGÉN Nem voltál te ilyen pénzéhes.
IMOGA Vallásos nevelésben részesültem.
ISTUGÉN Aztán átestél a Biblia túlsó oldalára.
IMOGA Épp ellenkezőleg. A pénz a mindenható Isten üzenete. Kinyilatkoztatás. Mindennek az értéke, a legfőbb jó.

ISTUGÉN Őszinte leszek. Rossz híremet keltené az eset. Hogy szórom a pénzt. Legfőképpen pedig nem fizetné vissza, és ez nevéssé tette a szemükben. Menj apádhoz, ad neked, ha kérsz.

IMOGA Ó nem az apám.

ISTUGÉN Honnan veszed?

IMOGA Érzem a szagán.

ISTUGÉN Lehet, hogy az orrodnál fogva vezet.

IMOGA Anyám bevallotta, hogy nem Cobor az apám.

ISTUGÉN *(feszülten)* Hát kicsoda?

IMOGA Megesküdtök, hogy soha többé nem ejti ki a nevét.

ISTUGÉN Mégiscsak a faterod.

IMOGA Egy utolsó tróger, egy perfid gazember, egy kisstilú strici.

ISTUGÉN Elragadnak az indulatok.

IMOGA Csak pontosan idézem a szavait: „Egy disznó.”

ISTUGÉN Nem adok pénzt. Most már biztos.

IMOGA Miért nem?

ISTUGÉN Egyébként, hogy van anyád?

IMOGA Anyám? Úszik a gyönyörben.

ISTUGÉN De jól van?

IMOGA Egy kazánmérnökkel folytat egy finom kis flörtöt.

ISTUGÉN És neki nincs pénze?

IMOGA Nincs. Neked van.

ISTUGÉN Nem adok... Hacsak nem...

IMOGA Igen?

ISTUGÉN Á, nem, azt nem lehet.

IMOGA Dehogynem.

ISTUGÉN Nem lehet.

IMOGA De! De! Mondjad!

ISTUGÉN Hát, szóval.

IMOGA Na!

ISTUGÉN *(suttogva)* A Dorkával kéne beszélni.

IMOGA Beszélek vele. *(Indul)*

ISTUGÉN *(visszarántja)* Hülye. Mit mondasz neki?

IMOGA Mit?

Istugén a fülébe súg. Atmoszféra

IMOGA *(lunatikusan)* Micsoda móka, szerelmi cselszövés.

ISTUGÉN Rád hallgatni fog. Aztán megkapod a pénzt, felülsz az első vonatra, és eltűnsz. Rendicsek? *(Főáll)* Hú, a lábam, de elszibbadt.

IMOGA *(félálomban)* Most az egyszer, de utoljára.

ISTUGÉN És sürgős az ügy. Estére legyen meg! Ha látom őt, ideküldöm. Szeva. *(El)*

IMOGA Utoljára. Most lenne először, hogy valamit utoljára csinálók?

DORKA *(belép, kezében étel)* Hoztam enni.

IMOGA *(magában)* A jelek titkos értelme kibomlik. *(Észreveszi Dorkát, fölkapja a bőröndjét, de az ajtóban megtorpan, néz kifelé)*

DORKA *(leteszi a tányért)* Ki fog húlni.

IMOGA Menj el!

DORKA Megbántottalak?

IMOGA Késő. *(Megfordul)*

DORKA Ne haragudj rám!

IMOGA Miért vagy ilyen? Miért nem vagy teljesen másmilyen? Miért nem vagy bármilyen, csak nem ez? Ez kibíratatlan.

DORKA Bocsáss meg!

IMOGA *(megkövülten nézi)* Iszonyatos vagy.

DORKA Nem bírom tovább.

IMOGA Ki akarsz csinálni.

DORKA Segíts rajtam, úgy félek!

IMOGA Hagyj elmenni! Hagyjál!

DORKA Imoga! Nem bántalak. Csak hadd maradjak itt. Egyél! Így, szépen. *(Az asztalt, széket rendezi)* Ül le, nyugodtan! Egyél! *(Tüsténkedik, Imoga az ajtóban áll a bőrönddel)* Neked készítettem. Úgy, ahogy szereted, egy kis tejjel föleresztve.

IMOGA *(magához húzza a lányt)* Ih líbe dih niht.

DORKA Imoga.

IMOGA Ih líbe dih niht.

DORKA Jaj, Istenem!

IMOGA Ih líbe dih niht. *(Simogatja, csókolja Dorkát)*

DORKA Édesem! Drágám!

IMOGA Hát, meg kell lennie.

DORKA Egyetlenem. Bocsáss meg! Könyörülj rajtam!

IMOGA *(eltolja a lányt)* Ne félj, nem lesz semmi baj. *(Leül az asztalhoz)*

DORKA Egyél, csillagom! *(Mögé áll)*

IMOGA *(eszik)* Így nem tudok.

DORKA Hozok valamit inni. Sör jó lesz?

IMOGA Jó.

DORKA Korona vagy Dreher?

IMOGA Dreher.

DORKA *(kihozza)* Nem sóltan a tojás?

IMOGA Nem. *(Eltolja a tányért)* De a keserút jobban szeretem. *(Iszik)*

DORKA Csinálok zenét. *(Bekapcsolja a rádiót)* Jó szám.

IMOGA Jó. Táncoztál már az ördöggel holdvilágnál? *(Elröhögi magát)* Na, gyere ide! *(Ölébe ülteti)* Semmi baj. Nem fog fájni.

Alámerülünk a gyalázat tengerében. Nem nagy ügy.

DORKA Imoga.

IMOGA Szeretsz engem?

DORKA Úgyis tudod.

IMOGA Halálosan? Mindent megtennél értem? *(Dorka szégyenlősen hozzábújik)* Kis csillagom.

DORKA Jaj, annyira jó.

Összeölelkeznek, majd Imoga kibontakozik, a pulthoz megy, és iszik

IMOGA *(háttal Dorkának)* Ismered a Hermant?

DORKA Undok alak.

IMOGA Ugyan! Férfias jelenség.

DORKA Nagyon félek is tőle.

IMOGA Ne mondd ezt! Egy gálans és diszkrét úriember. Megbízható, kedves és nagyvonalú.

DORKA Igen, biztos az.

IMOGA Kicsit azért tetszik neked?

DORKA Jaj, dehogy.

IMOGA Nyugodtan bevallhatod. Azt tudod, hogy ő odavan érted?

DORKA A Herman?

IMOGA Ne mondd, hogy nem vetted észre.

DORKA Nem törődök ilyesmivel.

IMOGA De hát miért nem? Mégiscsak a vendégetek. Úgy illik, hogy kedves légy hozzá.

DORKA Eddig nem panaszkodott.

IMOGA Szemérmes férfi.

DORKA Reggelit is a szobába kapják. Én jó vagyok hozzájuk.

IMOGA De azért csak megfordult a fejedben, hogy *úgy* is kedveskedj neki?

DORKA Nem.

IMOGA Hogy mindenben kiszolgálod.

DORKA Nem, nem.

IMOGA Azt akarom, hogy engedelmeskedj. Bármit megteszel, azt mondtad. Ha igazán szeretsz, nem ellenkezel.

DORKA Édesem. Szerelmem. Nem értelek.

IMOGA Bizonyítsd be, hogy enyém vagy! Legyél velem!

DORKA Miért mondd ezt?

IMOGA Azt akarom. Tégy a kedvére! Szobacica-szolgálat.

DORKA Ugye nem mondd komolyan?

IMOGA Mi neked egy csőppel több a gyalázat tengerében?

DORKA Micsoda szégyen!

IMOGA A szégyen rosszat tesz az emésztésnek. Én vagyok az urad. Az Istened. Azt parancsolom, hogy bújj a Herman ágyába! Azt akarom. És te megcsináld! Boldogan, hogy engedelmeskedhetsz. És még valamit. Azt akarom, hogy élvezd! Hogy kívánd őt! Szolgálj neki! Találd ki legtitkosabb óhajait! Szabadítsd fel benne a rabszolgát!

DORKA Könyörülj rajtam, szerelmes Isten!

IMOGA Mit beszélsz?

DORKA Imoga!

IMOGA Tessék. Tessék!

DORKA Minden éjszaka...

IMOGA Nem bírom a picsogó nőket. *(Iszik)*

DORKA Minden éjszaka téged vártalak...

IMOGA Ha tovább folytatod, felpofozlak. *(Meg akarja fogni, de Dorka elugrik)* Ribanc vagy, nem? Akkor tedd a dolgod!

DORKA Ki vagy te?

IMOGA *(diadallal)* Aha, most már nehéz a szerelem!

DORKA Ugye nem igaz? Ugye nem?

IMOGA Minden szó igaz. Bizonyítékot akarok. Ha szeretsz, odaadod magadat neki.

DORKA Könyörülj rajtam!

IMOGA Na, ebből elég. Megsüketülök ettől a kígyósziszegéstől. Eredj, és tedd, amit mondtam! Ha megvolt, hagyj valami jelet! *(Fölveszi a kést)* A kést szúrd ide! *(Az ajtófélfába szúrja)* Eredj! *(Dorka belekapaszkodik, de kilöki, és az ajtót bereteszeli utána.)*

Iszik. Atmoszféra) Micsoda véres munka! (Az ajtó felé) Te cafat! (Magában) Minden az enyém. Most az egyszer, de utoljára. Utoljára. (Kiissza az üveget)

5. KÖZJÁTÉK

*Szétdobált üvegek, szemét, felborult székek stb. Kintről zene, dajda-
józás hallatszik. A németek továbbra is az asztalra borulva alszanak.
Tatus széke elfordult, most a közönséget nézi mereven, Ocella pedig
egy partvisnyélre támaszkodva Tatus bámulja*

OCELLA Mit látsz, Tata?
TATUS Széles mezők, elhagyott, kietlen táj, üszkös meddőhányók.
OCELLA Nem túl vidám. Nem látsz valami viccesebbet?
TATUS *(tenyerét szemellenzőnek használja)* Feketén bólingat az
eperfa lombja.
OCELLA *(füle)* Hajnalig itt fognak tivornyázni.
TATUS Ha rajtad múlik.
OCELLA *(fenyegetően)* Igen? Tudod, mi jön most?
TATUS Tudom. Iszok. *(Engedelmesen iszik a fekete üvegből, és
bemerevedik)*
OCELLA Egy kis csönd.
TATUS *(váratlanul hablatyolni kezd)* Alacsony vagyok, de hülye nem.
Kommunista sógorom eljött karácsonykor zabálni, főztem neki
kocsonyát enyvből egy kis szalonnabőrrel, ő is lőtejből főzött
nekem halászlét, én meg nem vagyok egy énekesrigó, a mosó-
gépbe jól beleróktam...
OCELLA Amit te megeszel, ki van az ablakon hajítva.
TATUS ... Az is harminc kiló vasággal, csontra húzik, mint a román
kecske, de olyan a halászlé, amit eszik, hogy meg lehet gyújtani, az
anyja istenit, darabolja rá a paprikát, nincs bele néki, a tetején meg
vastagon áll a zsír.
OCELLA Nem a maga dolga.
TATUS Meg a málnaszörpöt issza, és elhiszi, hogy fröccs, mert a
májbetegsége azt hozta magával, hogy a szája ízét elvesztette.
OCELLA *(a grabancánál fogva fölemeli)* Befogod végre? *(Visszaejti)*
Húzd meg magad!
TATUS Az izzadságod szagából érzem, hogy nemsokára elpatkolsz.
OCELLA Te! Rakás szerencsétlenség! *(A partvisnyéllel böködi)* Hogy
nézel ki? Most mosolyogsz vagy fuldoklasz?... Azt tudod, hogy
nem vagy már emberforma? *(Tatus az összegyűrt lepedővel
védekezik)* Mit akarsz még? Táncosnót a ráncos pucolódra? Egy-
szer levágom az ollóval, azt rihatsz.
TATUS Elvitetlek! Mindent az árvaszékre hagyok. A küszöböt többé
át nem léped. Szedd a holmid, és takarodj! Azt a kirelejzomat!
OCELLA Vén hülye.
TATUS Impotens barom.
OCELLA Elhallgatsz, mert olyat teszek!
TATUS Elvitetlek! Kiteszem a szűrődet.
OCELLA Te? Te vitetesz el engem?
TATUS Dutyiban fogsz megrohadni.
OCELLA *(főlkap egy üres hordót)* Nem tudod befogni a pofádat!?
TATUS Itt minden az enyém. Mehetsz a pokolba!
OCELLA Agyonvágjak!
TATUS *(rúgkapál)* Briganti!
FRAU HERMAN *(főlriad, Ocella mögött összecsapja tenyerét)* Fán-
tásztise! Fántásztise! *(Ocella kis híján elejti a hordót)* Ehte ungarise
virtus. Fántásztise! *(Alvó férjének)* Jürgen! Jürgen! Áuf! *(Ocella
karját, derekát tapogatja)* Fántásztise! *(Ocella megelégteli a sipítózást,
és kikergeti)* Májñ gott! *(Kintről)* Jürgen! Hilfe!

Csattanás, csörömpölés, kiabálás, kutyaugatás

TATUS Uraim, a hordó nem áll meg.
HERR HERMAN *(felriad)* Májñ liber. *(Megissza Frau Herman sörét)*
DORKA *(a konyhából jön, Tatusat kérdezi)* Imoga?
TATUS Káput. Mert emeli a barma, ahelyett, hogy gurítaná.

*Dorka az ajtóhoz szalad. Herr Herman Dorka mögé oson, és befogja a
szemét.*

DORKA Imoga! *(Meg akar fordulni, de Herman vele fordul)* Imoga.
HERR HERMAN Piroská! Májñ liber!

Dorka sikítva kiszabadítja magát, és elszalad, Herman utána

HERR HERMAN Ih líbe dih. Piroská. Ih líbe dih. *(Ei)*

6. KÖZJÁTÉK

A pusztítás további nyomai. Tatus letakarva, kutyaugatás

OCELLA *(belohol)* Rosseb, már csak ez hiányzott! *(Sebtiben elkezdi
felfújni egy „ülőgumit”)*
COBOR *(betoppan, kezében vodkásüveg, részeg)* Na?!
OCELLA *(titokban elejti a gumit)* Nincs több, elfogyott.
COBOR Bitófán fogod végezni.
OCELLA A szelepnél mind ereszt.
COBOR Istugén?
OCELLA Ürit.
COBOR *(iszik)* Most levágjuk a hidra fejét. Vége a játszmának.
ISTUGÉN *(a sliccét gombolva be)* Szeva.
COBOR Szeva. *(Atmoszféra)* Itt az idő, hogy meggyónd bűneidet!
ISTUGÉN Levizeltem az ülökét a klozetban.
COBOR *(iszik, magában)* Vakmerő királyi pióca.
ISTUGÉN Ocella, keresd meg a feleségem! A tűznél volt a hátsó
kertben. Hol a lepkehálóm?
OCELLA Azon sütik a szalonnát.
ISTUGÉN Állatok. Hozd ide a feleségem! *(Ocella el)* Nem értettem
kristálytisztán, mi a baj.
COBOR A neved azt jelenti, hogy ótvar és métely és kárhozat.
ISTUGÉN *(fel-alá járkal, majd megtorpan Cobor előtt)* Cobor. Te
hülye vagy! És korszerűtlen. Tudod, mit csinálsz? Megmondom.
Az áldemokratikus ellenzék üres frázisait pufogatod. Na. Adj inni!
Végre nem fáj a fejem. *(Kintről ordítózás, éneklés)* Én nem is értem.
Barbárok. A végén felgyújtják a házat is.
COBOR Számot adsz a vétkeidről.
ISTUGÉN Egy nagy bűnöm van, Cobor.
COBOR A nép ítél fölötted.
ISTUGÉN Mi köze ennek a néphez?
COBOR *(vérszjósólóan)* Feltámadott a tenger.
ISTUGÉN Zúgolódnak a bolgárkertészek?
COBOR A fejedet követelik.
ISTUGÉN Vagy úgy. *(Közel hajol Coborhoz)* Van egy nagy bűnöm,
Cobor, amire nincs bocsánat. Hogy felszarvaztalak. De fel ám, de
még mennyire!
COBOR Meg fognak lincselni!
ISTUGÉN Mit szenvedett melletted az a szegény asszony! Sírva
könnyögtött, hogy legyen a szeretője.
COBOR Nem igaz.
ISTUGÉN Kicsit tán túl jól is sikerült. Bár ha meggondolom, büszke is
lehetek. Azért ez a fiú nem akar ki. Csak egy kicsit hóbotos
természet. Nem tudom, kitől örökölte. Sokat iszik, és keveset
beszél.
COBOR Átkozott! *(Neki akar esni, de Istugén kicsavarja a karját)*
ISTUGÉN Unlak, hernyó. *(Kitaszítja)*
COBOR *(kintről)* Megöllek! Kertészek! Hol vagytok, titkos kertészeim?
Jaj, meghalok! *(Vérszomjas kutyamorgás)*
ISTUGÉN *(az ajtóból)* Elhallgatsz? Te! *(Kimegy)*

*Ocella és Földi Mása a konyhaajtóban egymást támogatja. Ocella
kezében az összekormozott lepkeháló. Csöng a telefon*

OCELLA *(ledobja Földi Mását, és fölveszi a telefont)* Igen. Igen. Ocella
vagyok. Nincs itt. Kicsoda?... Megkeresem...

Megszakad a vonal

ISTUGÉN *(bejön, kezét dörzsölve)* Na, ez jó multság, férfimunka
volt.
OCELLA Cobor?
ISTUGÉN Az Amigóval barátkozik. *(Vad kaffogás, csámcsogás
kintről. Istugén most veszi észre Földi Mását)* Édes párom, mi lelt?
OCELLA Telefonált a kampányfőnök.
ISTUGÉN Itt volt az ideje.
OCELLA Amerikából.
ISTUGÉN *(elejti Mását)* Micsoda?
OCELLA Hogy elfelejtett elköszönni.
ISTUGÉN A gazember! Meglógott a pénzemmel. Mi az a kezében?
Úristen! *(Elveszi a lepkefogót, nézi, egy székbe roskad)* Van még
valami jó hír?
OCELLA Más nincs. Elfogyott kint a sör. *(Kigurít egy hordót)*
ISTUGÉN *(nézi, ahogy Földi Mása fölkapaszkodik egy székre)* Jó kis
nap. A délelőtti pöszörlégynek letörött a szárnya.

FÖLDI MÁSA Mi jöhet még ezután?
 ISTUGÉN Valahogy olyan porhanyósak idén a legyek.
 FÖLDI MÁSA Imoga hol van?
 ISTUGÉN A sufniiban alszik.
 FÖLDI MÁSA Minek iszik, aki nem bírja? *(Megpróbál fölállni, de összeesik)*
 ISTUGÉN Remélem, azért még beszélt a Piroska fejével.
 FÖLDI MÁSA Piroska?
 ISTUGÉN A Herman miatt.
 FÖLDI MÁSA Te vagy itt az egyetlen igazi férfi.
 ISTUGÉN *(affektál)* Hát most mit csináljak?
 FÖLDI MÁSA *(felkönyököl a székre, és a farát mozgatja Istugén felé)*
 Csinálj úgy, mint a kakas a tyúknak!
 ISTUGÉN Anyukám! Csontrészeg vagy!
 FÖLDI MÁSA Ne légy utálatos!
 ISTUGÉN Hasogat a kisagyam.
 FÖLDI MÁSA Na! Mi lesz már?
 ISTUGÉN Látnád magadat!
 FÖLDI MÁSA *(más hangon)* Csinálj nekem gyereket!
 ISTUGÉN Te tényleg be vagy rúgva.
 FÖLDI MÁSA Akarok egy gyereket tőled.
 ISTUGÉN Van már egy, elég az. Aprópó, nem kéne lassan ágyba dugni?
 FÖLDI MÁSA De én *tetőled* akarok gyereket.
 ISTUGÉN Mit beszélsz?
 FÖLDI MÁSA Jól hallottad.
 ISTUGÉN Blöffölsz, anyukám.
 FÖLDI MÁSA Emlékszel, mikor Ludwigshafenban voltál a Hermanéknál? Mikor azokat a pazar gyűrűsférgeket hoztad?
 ISTUGÉN Emlékszem.
 FÖLDI MÁSA Na, én akkor estem teherbe.
 ISTUGÉN Nem hiszem.
 FÖLDI MÁSA Ha tudnál számolni, magadtól is rájöhetnél volna.
 ISTUGÉN Szuka, vigyázz, ne játssz a tűzzel!
 FÖLDI MÁSA Most már ezt is tudod. *(Kimenne, de nem viszik a lábait)*
 ISTUGÉN Szétvágom az agyadat. Ki volt az? *(Fölkapja a földről Földi Mása kalapját, és hozzávágja)*
 FÖLDI MÁSA Na ki?
 ISTUGÉN Tudni akarom.
 FÖLDI MÁSA *(a pult mögé menekül)* Bemutassalak a Dodika apukájának? Azt akarod?

Ocella gurít be egy üres hordót nagy nyögések közepette, Istugén némán nézi

ISTUGÉN Ocella.
 OCELLA Na?
 ISTUGÉN Gyere csak ide? *(Ocella engedelmessékedik)* Hol a Dodika?
 OCELLA Kint játszik az Amigóval.
 ISTUGÉN Rajta tartod a szemed.
 OCELLA Nem kéne? Letapossák a részegek.
 ISTUGÉN Te kurvapecér!
 OCELLA Tessék?
 ISTUGÉN Szétverem a pofádat.
 OCELLA Na de...
 FÖLDI MÁSA *(Istugénnek)* Csak nem képzeled, hogy ez?!

Ocella kimenekül

ISTUGÉN Akkor kicsoda? Széttéplek!
 FÖLDI MÁSA Te szerencsétlen! Ő volt az.
 ISTUGÉN Kicsoda?
 FÖLDI MÁSA És tudd meg, hogy vele volt a világon a legjobb. Azt hittem, belehalok.
 ISTUGÉN Imoga!

Földi Mása kimenekül. Istugén hétrét görnyedve röhög, lassan lecsillapodik

Nagyapa lettem. *(Ismét röhögni kezd)*

Mintha tájfun söpört volna végig a helyiségen. Imoga bőrdíjje kiborulva, holmijai szétszórva. Tatus lepedőjén vörösborfoltok étkelnek

OCELLA és ISTUGÉN *(részegen gajdolnak)*
 Szebb a kutya, mint a macska,
 mert a kutya nagyobbacska,
 és a kutya templomba jár,
 macskát pedig ki látott már!
 Koccintanak

OCELLA Szegény Amigó egész nap nem evett.
 ISTUGÉN A kocsiról nyalta le a vért. Hogy is van az a nóta?
 Sej-haj denevér,
 bennünk van a kutyavér!

IMOGA *(megjelenik, és szertartásosan megöleli őket)* Dorka... Hol van?
 ISTUGÉN *(Ocellának)* Dorka? Ilyet mi nem ismerünk. Nem Piroska véletlenül?
 ISTUGÉN és OCELLA *(röhögnek, szólólgatják)* Piroska! Hol vagy? Jön a farkas!

Imoga a pulthoz megy, fölveszi a kést, ledobja

ISTUGÉN *(átöleli a vállát)* Fiacskám, túl sokat forgolódsz a szoknyák körül.
 IMOGA Hol van?
 ISTUGÉN Mindjárt jön. Addig igyál! Nagyapa lettem, azt ünnepelek.
(Kezébe nyomja Tatus fekete üvegét) Te, modd, elintézted azt a dolgot?
 IMOGA Ei. Vagyis nem! Hol van? *(Ki akar menni, de Istugén elkapja a karját)*
 ISTUGÉN Nyugi! Mindjárt itt lesz.
 IMOGA Elmegyünk innen még ma. Mind a ketten.
 ISTUGÉN *(Ocellának)* Ohó, titokban ábrándos terveket szövöget.
 OCELLA Legjobb, ha most azonnal eltakarodsz.
 IMOGA Álmomban megjelent egy angyal.
 ISTUGÉN Egy angyal! Piha. Szinte látom magam előtt.
 IMOGA Belevakulnál.
 ISTUGÉN Elvette az eszedet az ital. De majd én kiverem belőled ezt az állatságot. *(Belerúg a bőrdíjbe)*

Atmoszféra

IMOGA Aszott gyümölcs vagy, mely tél közepén a legfelső ágon fityeg. Miért nem hullasz már alá?
 ISTUGÉN Tudom ám, hogy mire kell neked az a pénz. Mindent tudok rólad, érted, mindent!
 IMOGA Akkor te vagy az Isten, és én szeretlek téged.
 ISTUGÉN *(rohama van)* Úgy van. Én vagyok az Isten. Sikkasztottál, arra kell a pénz. Csaltál, loptál, hazudtál. Nyomodban a kopók. Nekem ne játszd itt az ártatlan báránnyt! Mindenkit elárultál, és olcsó kifogás, hogy téged is mindenki elárult. Azért kell a pénz, mert semmid nincs. De már késő. Rajtad az ítélet betűje. Igyál!... Azt mondtam, igyál! *(Beleerőszakol egy kortyot, Imoga az üveget kidobja az ablakon)* Fiam, most pedig végig fogsz hallgatni!
 IMOGA Nem vagyok... *(Mintha megértene valamit)*... a fiad.
 KUKÉRO BÁC SI *(belép, fején kötés)* Adj' Isten. *(Mindenkinek megmerevedik)*
 OCELLA *(nagy sokára)* Adjon, ha van neki!
 KUKÉRO BÁC SI Most mondd meg, öcsém, miért ver engem a sors két kézzel!
 OCELLA No.
 KUKÉRO BÁC SI Rám jött a sorompó az állomáson, hogy kis híján odalettem. Az Imoga nincs sehol, tán meg se jött. A kutyámat, a Bőbét meg elcsapta valamelyik bitang a Farkasdűlőnél. Hogy a rák egye ki a szívé! Az ilyet ott az út mellett húzatnám karóba. *(Csönd)* De búsán vagytok. *(Ocellának, elbizonytalanodva)* A szokásosat, öcsém!
 OCELLA Záróra van.
 KUKÉRO BÁC SI Záróra?
 OCELLA Záróra.
 KUKÉRO BÁC SI *(félni kezd)* Hát akkor...
 OCELLA Igen.

KUKÉRO BÁC SI Akkor én megyek is.

OCELLA Szeva.

KUKÉRO BÁC SI Minden jót. (Elmegy)

ISTUGÉN (Imogának) Semmi nincs, fiam, és egyedül fogsz meggebedni. (Iszik. Atmoszféra. Epilepsziás rohamot kap: mereven hanyatt vágódik, rázkódik a teste, és fújtatva hörög)

OCELLA (rutinosan a lepkefogó szárát a foga közé feszíti) Egy óra múlva kutya baja.

Bedülöngél Herr Herman, az inge csücske a sliccén lóg ki, a kést az ajtófélfába szúrja. Kintről kutyanyűszítés hallatszik

Na, mi van, disznó, hogy nézel ki?

HERR HERMAN (Ocellának) Piroská iszt fántásztih! Förszt klász!
(A hüvelykujját felmutatja) Ájn torpedolíbháber!

Imoga a kést bámulja

TATUS (Iehúzza magáról a lepedőt) Abcug.

HERR HERMAN Ájn bír!

TATUS Fázom.

OCELLA Kuss!

HERR HERMAN (Ocellának) Ájn bír!

TATUS (Ocellának) Kiszúrom a szemedet.

OCELLA Te?

HERR HERMAN Májne Piroská!

Amigó kint fájdalmasan felvonyít, majd hirtelen elhallgat

OCELLA Mi volt ez? (Kimegy)

Atmoszféra

TATUS (az ablakhoz csoszog) Amigó. Ennek annyi. Amigó.

OCELLA (visszajön, kezében a fekete üveggel) Kiszzenvedett. Ezt valaki nagyon megkeserüli!

Imoga kihúzza a kést, és Istugén felé indul, aztán megáll, a kést elejti, sötét, fény csak a konyhaajtóban álló Dorkán

DORKA (gyöngye, reszkető hangon)

Ábrándos meddőhányók. Ne félj.

Az elején kezdődik a vége:

felvirrad nyugaton. A Jóisten

sötét epét csurgat a vérbe.

Minden fény kialszik

Az itt közölt szöveg a mű első változata